

internacionalan u stvari.
 Al' oni nečistih ruku, često su
 tvojim imenom svetlim zveckali.
 Podlo je,
 što su, ne trepnuv okom, sada
 antisemiti
 sebe proglasili
 za „Savez ruskog naroda!”
 Čini mi se —
 ja sam ta Ana Frank,
 prozračna,
 kao aprilska grana.
 Volim i ja.
 Fraze mi neće pomoći.
 Treba mi,
 da se pogledamo u oči.
 Teško je nešto sagledati,
 omirisati!
 Ne možemo lišće,
 ne možemo nebo.
 Al' možemo mnogo —
 možemo ja i ti
 u sobici mračnoj da se grlimo.
 Evo ih idu?
 Ne boj se — to je huka pusta
 što ide ovamo
 ukorak s prolećem.
 Priđi.
 Pruži mi tvoja usta.
 Razvaljaj vrata?
 Ne — to led kreće.
 Na Babinom Obronku korov se budi.
 Drveće grozno gleda,
 ko da ti sudi.
 Ovde sve ćuteći vapi,
 i, skinuv kapu,
 osećam,
 kako i sam sedim polako.
 Ja sam —
 neprekidni bezvučni krik
 nad hiljadama hiljada mrtvih.
 Ja sam —
 svaki ovde streljani starac.
 Ja sam —
 svako ovde streljano dete i talac.
 Zaboraviti na to
 ništa neće u meni!

Neka grmi
 „Internacionala”
kad i poslednjeg antisemita
sa zemlje zauvek bude nestalo.
U mojoj krvi jevrejske krvi nema.
Pa ipak antisemiti me gnjave
i mrze,
 kao Jevrejina.
Zato sam Rus
 i to pravi!

(Preveli s ruskog: Branko Kitanović i Sergej Slastikov-Kalužanin,
„Bagdala” 1962.)